



P2-PS-8

การตรวจสอบความถูกต้องวิธีวิเคราะห์ปริมาณคาแรนดินในผลิตภัณฑ์แคปซูลมะระขี้นกโดยใช้เทคนิคโครมาโตกราฟีแบบแผ่นบาง

ชาติรี ศรีทิพย์อาสน์, ณัฐกฤษฏี วรรณภาส, นพรัตน์ นิเวศน์ไชยยันตร์, จรรยา อินทรหนองไผ่*

บทนำ: มะระขี้นกเป็นสมุนไพรที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในตำรายาไทย จากรายงานการศึกษาฤทธิ์ทางเภสัชวิทยา พบว่าผลของมะระขี้นกมีฤทธิ์ลดน้ำตาลในเลือด โดยสารที่มีฤทธิ์ดังกล่าวคือสารคาแรนดิน การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาวิธีวิเคราะห์หาปริมาณสารคาแรนดิน เพื่อให้หาปริมาณคาแรนดินในผลิตภัณฑ์ยาแคปซูลมะระขี้นกที่วางจำหน่ายในท้องตลาดได้ **วัสดุและวิธีการทดลอง:** เทคนิคโครมาโตกราฟีแบบแผ่นบาง ได้ถูกประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์หาปริมาณสารคาแรนดินในผลิตภัณฑ์ยาแคปซูลมะระขี้นก การแยกสารจะใช้แผ่นกระจกที่เคลือบด้วยซิลิกาเจลเป็นเฟสคงที่และใช้สารละลายผสมระหว่างคลอโรฟอร์มและเมทานอล (85:15 ร้อยละโดยปริมาตร) เป็นเฟสเคลื่อนที่ ตรวจสอบปริมาณโดยใช้เครื่องเดนซิโตมิเตอร์ ซึ่งวิธีวิเคราะห์ได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้อง และความน่าเชื่อถือ โดยทำการทดสอบในห้วข้อความความจำเพาะเจาะจง ความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง ชัดจำกัดในการตรวจพบ ชัดจำกัดในการหาปริมาณ ความเที่ยง และความแม่นยำ **ผลการศึกษา:** พบว่าสารคาแรนดินมีอัตราส่วนระหว่างระยะทางที่สารเคลื่อนที่ต่อระยะทางที่ตัวทำละลายเคลื่อนที่เท่ากับ 0.23 มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงในช่วง 5-17.5 ไมโครกรัมต่อจุด (ใช้ 6 ความเข้มข้น) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.9992 ชัดจำกัดในการตรวจพบ และชัดเจนในการหาปริมาณเท่ากับ 0.85 และ 2.5 ไมโครกรัมต่อจุด ตามลำดับ นอกจากนี้พบว่าวิธีวิเคราะห์นี้มีความเที่ยง (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสัมพัทธ์ < 1.87) และความแม่นยำ **สรุปผล:** วิธีวิเคราะห์นี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ปริมาณสารคาแรนดินในแคปซูลมะระขี้นกที่มีจำหน่ายในท้องตลาดได้

คำสำคัญ : มะระขี้นก, คาแรนดิน, เทคนิคโครมาโตกราฟีแบบแผ่นบาง, เดนซิโตมิเตอร์

คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี อ.วารินชำราบ
จ.อุบลราชธานี 34190

*ติดต่อผู้พิมพ์: คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
E-mail: junya_in@yahoo.com

O1-PP-1

การพัฒนาสื่อแอนิเมชันเพื่อให้ความรู้แก่ผู้ป่วยเด็กที่ติดเชื้อเอชไอวี ณ โรงพยาบาลสกลนคร และโรงพยาบาลกาฬสินธุ์

คุณวุฒิ ศรีศักดิ์รัชกุล, จิตตรา แสนเรียน, วรรณนิภา ศิริกันรัตน์, วราภรณ์ พิมพ์พล*, ปรียา สมสะอาด, ภัทรินทร์ กิตติบุญญาคุณ, พรชนก ศรีมงคล

บทนำ: ในปัจจุบันผู้ป่วยที่ติดเชื้อเอชไอวี ก็ยังคงเป็นปัญหาทางสาธารณสุขที่สำคัญอยู่ และผู้ป่วยเอดส์ส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์ การปฏิบัติตัวอย่างถูกต้อง โดยเฉพาะในผู้ป่วยเด็ก อาจมีปัญหาการให้ความรู้ ซึ่งการให้คำปรึกษาด้วยคำพูดอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอต่อการรับรู้และจดจำได้ **วิธีวิจัย:** เป็นการศึกษาแบบกลุ่มเดียวทดสอบเปรียบเทียบแบบก่อนและหลังในผู้ป่วยเด็กทั้งที่ได้รับความเปิดเผย และไม่เปิดเผยว่าติดเชื้อเอชไอวี อายุ 8-15 ปี ที่เข้ารับบริการ ณ โรงพยาบาลสกลนคร และโรงพยาบาลกาฬสินธุ์ ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2554 จนถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2555 **ผลการศึกษา:** ผู้เข้าร่วมการศึกษาทั้งหมด 44 ราย เป็นเพศชายร้อยละ 45.5 เพศหญิงร้อยละ 54.5 หลังจากให้ความรู้ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ความเข้าใจหลังรับชมแอนิเมชันเพิ่มขึ้นจากก่อนให้ความรู้ความเข้าใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (mean±SD:8.59±1.76 คะแนน, 10.63±1.98 คะแนน, P<0.001) เมื่อแบ่งเป็นสองกลุ่มอายุ พบว่าทั้งกลุ่มอายุ 8 – 12 ปี และ 13 – 15 ปี ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้หลังรับชมแอนิเมชันเพิ่มขึ้นจากก่อนให้ความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P<0.001) แต่คะแนนความรู้ก่อนและหลังชมแอนิเมชันระหว่างทั้งสองกลุ่มพบว่าไม่แตกต่างกัน ส่วนผลการประเมินความพึงพอใจหลังการได้รับชมแอนิเมชันของผู้ป่วย ผู้ปกครอง และบุคลากรการแพทย์นั้น พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยทั้งผู้ป่วยและผู้ปกครองพึงพอใจในรูปแบบการนำเสนอของสื่อมากที่สุด ส่วนบุคลากรการแพทย์พึงพอใจมากที่สุดในการดำเนินเรื่องที่เป็นลำดับขั้นตอน **สรุปผล:** การใช้สื่อแอนิเมชันเป็นอีกทางเลือกที่จะนำไปใช้เพิ่มความรู้ในผู้ป่วยเด็กที่ติดเชื้อเอชไอวีในโรงพยาบาลได้

คำสำคัญ : โรคเอดส์ เด็ก สื่อแอนิเมชัน โรงพยาบาล

คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม 44150
*ติดต่อผู้วิจัย: Tel: 087-6361675, E-mail: funny_5@hotmail.com